

JUBILEUM Tien jaar Inloophuis, maar niet iedereen weet wat het inhoudt

'Hoeveel bedden heeft het Inloophuis?'

Een meisje dat in de kinderkamer van het Inloophuis in slaap valt, omdat zij zich even geen zorgen hoeft te maken om haar zieke moeder die in een andere ruimte een kopje koffie drinkt. Of een jochie dat heel boos op een boksbal begint te rammen. Zijn moeder heeft kanker en hij voelt zich machteloos.

Delano Weltevreden
d.weltevreden@mediahuis.nl

Den Helder ■ Bestuur en vrijwilligers van het Inloophuis kijken nergens meer van op. Het Inloophuis is er niet alleen voor mensen met een levensbedreigende ziekte, ook hun naasten kunnen daar terecht. Voor een praatje met lotgenoten of om gewoon even weg te zijn uit de eigen omgeving.

Inmiddels bestaat het Inloophuis tien jaar. „Eigenlijk was dat op 4 februari, Wereldkankerdag”, zegt coördinator Ria van Til. „We hadden een hele week vol activiteiten gepland, maar door de dreiging van corona waren mensen voorzichtig om bijeenkomsten bij te wonen.” De activiteiten zijn daarom verspreid. Zo is er op woensdag 26 oktober een theatervoorstelling in Cinema Zevenskoop, speciaal voor zorgmedewerkers. „We proberen voor elk van onze doelgroepen een activiteit te organiseren.”

Corona

Corona heeft het Inloophuis aardig parten gespeeld en doet dat eigenlijk nog. Begrijpelijk, zegt de coördinator. Mensen met een levensbedreigende ziekte hebben geen krachtig afweersysteem en zitten niet op een coronabesmetting te wachten. „Als je aan de vooravond staat van een chemokuur of een ander traject, ga je niet groepen mensen opzoeken. Je wilt dat die behandeling doorgaat. Als je gezondheid verzwakt, loop je het risico dat je erger ziek wordt.”

De gasten bleven tijdens de coronacrisis vaak weg, het Inloophuis liet hen niet aan hun lot over. „Wij zijn bij iedereen langsgegaan en hebben een bosje bloemen voor de deur gelegd. En we hebben een kort praatje gemaakt.” Die geste werd zeer gewaardeerd. In twee dagen zijn zo'n tweehonderd adressen bezocht. „Sommige mensen zeiden dat ze al vijf of zes dagen niemand hadden gesproken of gezien.”

Het enige

Bezoekers van het Inloophuis komen niet alleen uit Den Helder. „Ook uit bijvoorbeeld Den Oever, Hippolytushoef en Westerland”, weet de coördinator. „Het eerstvolgende Inloophuis zit in Medemblik en in Alkmaar. Wij zijn het enige Inloophuis in de Kop.”

Het van de grond krijgen van de Helderse voorziening heeft veel voeten in de aarde gehad. „Het is een lang traject geweest. Er moet van alles geregeld worden, er zijn vrijwilligers nodig. Ik was de eerste die het gastvrouwencontract ondertekende. In januari 2012 hebben we de deuren geopend, op 4 febru-

Coördinator Ria van Til weet dat bezoekers van het Inloophuis soms gewoon even weg willen zijn uit hun eigen omgeving.

FOTO REDMOUSE

„
Ook mensen die ALS of Parkinson hebben, zijn bij ons van harte welkom

meer mogelijk is, is het voor mensen met een levensbedreigende ziekte prettig als zij met hun verhaal ergens heen kunnen. Specialisten verwijzen patiënten vaker door naar ons. Onze gasten kunnen hier met lotgenoten praten, maar zijn ook welkom als zij gewoon afleiding zoeken.”

Kop koffie

Niet alleen mensen zonder sociaal netwerk vinden hun weg naar het Inloophuis, zegt Ria van Til. „Ook mensen met een groot sociaal netwerk. Sommigen vinden het vervelend als zij met mensen uit hun netwerk continu over hun ziekte moeten praten. Daar worden zij gek van. In het Inloophuis kunnen ze meedoen met allerlei activiteiten die bij hen passen, maar zij zijn ook welkom voor een kop koffie of thee. Mensen willen gewoon mens kunnen zijn.”

Vijf jaar terug was Ria van Til opeens ook patiënt. Borstkanker. „Vroeger dacht ik: als je die diagnose krijgt, stort je wereld in. Toen ik hoorde dat ik borstkanker had, dacht ik meteen: 'ok, schouders eronder en door'. Het ligt er ook aan hoe je zelf in elkaar steekt. En wat je diagnose precies is. Het

lastigst vond ik het eigenlijk om het aan mijn gezin te vertellen.”

Hoewel het Inloophuis inmiddels tien jaar bestaat, weet niet iedereen wat het inhoudt. „Soms krijg ik de vraag hoeveel bedden we hebben. We worden verward met het hospice. Wij zijn er, vanaf het begin, voor alle mensen met een ernstige, levensbedreigende ziekte. De meeste mensen die hier komen hebben een vorm van kanker. Maar ook mensen die ALS of Parkinson hebben, zijn bij ons van harte welkom. Waarom zouden die ziektes minder erg zijn?”

Donaties

Het inloophuis moet het hebben van giften, en donaties. „De laatste drie jaar hebben we gemeentelijke subsidie. Daar zijn wij erg blij mee”, zegt penningmeester Marian Dam. „Het is best stressvol om genoeg geld bij elkaar te krijgen, maar het is elk jaar gelukt. Van Hoenderdaell, de eigenaar van dit gebouw, krijgen we ook elk jaar subsidie.”

Vroeger was alles in het Inloophuis gratis. Tegenwoordig wordt een kleine vergoeding gevraagd. Bijvoorbeeld voor zwemmen of massages.

„
Het is stressvol om genoeg geld bij elkaar te krijgen, maar het is elk jaar gelukt

Wat is bij het tienjarig bestaan de grootste wens van coördinator Ria van Til? „Meer vrijwilligers”, zegt zij meteen. Ze denkt even na en blijkt een nóg grotere wens te hebben.

„Mijn grootste wens is dat we het Inloophuis kunnen opheffen, dat we niet meer nodig zijn.”